

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frank Edit ügyvéd ...által képviselt, felperes neve...felperesnek - a dr. Kerekes Szilvia ügyvéd ...által képviselt, ...alperes ellen - szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2008. szeptember 3. napján kelt, 5.P.22.570/2007/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes a felperesnek 15 napon belül 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 208.823 forintot és ennek 2007. július 20. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát és 24.529 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint az alperes a 2007. június 7. napján felvett adatszolgáltatási lappal bizonyította, hogy a szám alatt található, az alperes üzemeltetésében lévő ...nevű vendéglátóhelyen 2007. május 25-től augusztus 25-ig terjedő időben az alperes nyilvános zeneszolgáltatást nyújtott. Ezzel szemben az alperes a bíróság felhívása ellenére sem bizonyította azt az állítását, hogy a zenefelhasználásban történt változás bejelentésre került volna felperesnek. Ezért szerzői jogdíj megfizetésére kötelezte az alperest a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. § (1) bekezdése, valamint a 25. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását kérte.

Fellebbezésében azzal érvelt, hogy a tényállás nem került teljes mértékben feltárára. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ...ügyvezető tanúkenti meghallgatására tett indítványát elutasította, akivel azt az állítását kívánta alátámasztani, miszerint bejelentette a felperesnél, hogy az adatlapot módosítani kívánja, tekintettel az érdeklődés hiányára, a felperes pedig ígéretet tett arra, hogy kimegy a helyszínre, de ez nem történt meg.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Fellebbezési ellenkérelmében azt hangsúlyozta, hogy írásbeli bejelentést a változásról az alperes nem tett, noha erre figyelmeztetés történt magán az adatlapon. Továbbá rámutatott, hogy szóbeli bejelentés alapján a számlázásban módosítást nem végeznek, így a meghallgatni kért tanú vallomásának nincs jelentősége.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése osztható, azzal a másodfokú bíróság egyetértett. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher szabályainak helyes alkalmazásával jutott arra a helytálló következtetésre, hogy a nyilvános zeneszolgáltatás tényét az adatlappal bizonyította a felperes, amellyel szemben az alperes terhelte volna annak bizonyítása, hogy zeneszolgáltatás az üzletben a perbeli időszakban nem történt, illetve, hogy a változás a közös jogkezelőnek bejelentésre került volna, ennek azonban nem tett eleget.

Az alperes fellebbezése folytán a másodfokú bíróság a következőket hangsúlyozza.

A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes az általa felvett 2007. június 7-i adatszolgáltatási lappal felhasználási engedélyt adott az alperesnek nyilvános zeneszolgáltatásra, ugyanekkor az alperes az általa cégszerűen aláírt adatlappal elismerte, hogy 2007. május 26. napjától heti egy alkalommal diszkó, vagy élőzenés, táncos rendezvény kerül megtartásra, 2007. május 25. napjától heti egy alkalommal zenekari fellépésre kerül sor, továbbá CD útján gépzene felhasználás is történik.

Az Szjt. 25. § (4) bekezdése folytán mindaddig, amíg nem kerül sor a felhasználó részéről a már megkezdett felhasználás megváltoztatásának a bejelentésére, addig az adatlapban foglaltakkal megegyezően vélelmezhető a folyamatos felhasználás ténye. Ez a vélelem azonban megdönthető, mert a bejelentés elmulasztása nem jár azzal a következménnyel, hogy a zeneszolgáltatás megszűnését az alperes nem bizonyíthatja.

A perben az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően teljes körűen kioktatta az alperest arra, hogy őt terheli annak bizonyítása, miszerint a vendéglátóhelyen a perbeli időszakban nem volt zeneszolgáltatás, illetve ennek tényét a felperesnek előzetesen be is jelentette. Felhívta arra is az alperest, miszerint nyilatkozzon arról, hogy összességében mennyit ismer el a követelésből,

figyelemmel arra, hogy az alperes ellenkérelmében nem az egész perbeli időszakra vonatkozóan és nem a teljes zeneszolgáltatás megszűnését állította, hanem csak arra hivatkozott, hogy a diszkó, illetve az élőzenés és a táncos műsorok maradtak el 2007. júliusától. Az alperes azonban a bíróság felhívására nem nyilatkozott és további bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, azon túl, hogy korábbi beadványában az ügyvezetőjének a tanúkénti meghallgatását kérte.

A jogi személyiséggel rendelkező alperesi gazdasági társaság képviselőjére jogosult ügyvezetőnek a tárgyaláson való megjelenésre idézés nélkül is lehetősége lett volna, de az iratokból kitűnően nem élt ezzel a lehetőséggel, az elsőfokú eljárás során megtartott két tárgyaláson az alperes képviselésében senki nem jelent meg. Az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte ...ügyvezető meghallgatását, de tévesen indokolta azzal, hogy nem várható elfogulatlan vallomás tőle, mert az ügyvezető esetleges elfogultságára csak a vallomása alapján, a bizonyítékok mérlegelése során lehetne következtetni. A másodfokú bíróság mégis egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a meghallgatására nem volt szükség. Az adott esetben további tanú vagy okirati bizonyíték nélkül, önmagában a szóbeli bejelentés tényére vonatkozó, felperes által vitatott alperesi állítás - amely nem is a teljes peres időszakra és nem valamennyi zenefelhasználásra vonatkozott, időpont megjelölése nélkül - az adatlappal, mint okirati bizonyítékkal szemben nem elégséges a vélelem megdöntéséhez. Erre tekintettel csupán az ügyvezető meghallgatása nem vezethetne az alperes számára kedvezőbb döntésre, mert egymagában nem bizonyíthatja a szóbeli bejelentés tényleges megtörténtét, arra pedig nem is irányult az indítvány, hogy a zenefelhasználás megszüntetését igazolja.

Ezt meghaladó bizonyítékot vagy ettől eltérő bizonyítási indítványt az alperes a fellebbezési eljárásban sem ajánlott fel, így a bizonyítás anyagát a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján mérlegelve a másodfokú bíróság is arra a meggyőződésre jutott, hogy nem volt bizonyított, miszerint a zenefelhasználás változása és annak felperes felé történő előzetes bejelentése megtörtént.

A kifejtettek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesnek a vendéglátó üzletében nyújtott zeneszolgáltatás után az adott időszakban szerzői jogdíjat kell fizetnie az Szjt. 25. §-ának (1) bekezdése alapján, annak a Ptk. 301. §-a szerinti, törvényes mértékű kamatával együtt.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A peresztes alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú, áfával növelt perköltségének a megfizetésére, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjában és (5) bekezdésében foglaltak szerint.

Budapest, 2009. január 20.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: